

Milli Eğitim Bakanlığı, Öğrenci-Veli-Okul Sözleşmesi ile

GİTİMDE TİCARİLEŞME

Adımlarını Güçlendiriyor

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik imzasıyla 10 Ekim 2005'te yayımlanan Genelge ile, okullarda bundan sonra Okul-Öğrenci ve Veli arasındaki ilişkileri düzenleyen bir sözleşmenin imzalanması hükme bağlanmıştır. Bakanlık bu sözleşmelere gerekçe olarak Genelge'de; "bireyin kendini gerçekleştirme, okulda demokrasi kültürünün yerleştirilmesi, okulun tüm imkanları ile çevreye açılması, veli ve öğrencinin beklentilerinin sisteme dahil edilmesi, hizmet üretkenler ile alanlar arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için sistematik bir düzenlemeye gerek duyulmaktadır" ifadelerine yer vermiştir.

Yıllardır kanayan yara durumundaki zorunlu bağış uygulamasını, Okul Aile Birlikleri'ni bağış toplamaya yetkili merciler konumuna getirerek geçtiğimiz aylarda meşrulaştıran AKP Hükümeti, şimdi bu sözleşmelerle bir adım daha ileri giderek velinin okul masraflarına daha fazla katkı yapmasının yolunu açmakta ve okullarda katılım, demokrasi, yönetim gibi süslü sözcüklerin arkasına sığınarak bireyci, özeli serbest piyasa mantığını yerleştirmeye çalışmaktadır.

Tıpkı yeni Okul Aile Birlikleri Yönetmeliği'nde ifade edildiği gibi, öğrenciyi ve veliyi okul yönetimine daha fazla dahil etmek amacı Bakanlık tarafından sendirilsede, bunun veliyi okulda çocuğu için hizmet satın alan bir müşteri konumuna getireceği açıktır. AKP Hükümeti, yine katılım ve demokrasi maskelerinin ardına sığınarak, eğitimin tamamen özelleştirilmesi gerektiğini arzulayan gerçek yüzünün ortaya çıkmasını engellemeye çalışmakta ve kamusal eğitimi devletin sırtında bir yük olarak görmektedir. Bu süreçte Eğitim Sen, tüm olanaklarıyla okulların birer ticarethaneye, öğrenci ve velilerinse müşteriye dönüşmesini engellemeye devam edecektir.

10 Aralık İnsan Hakları Günü buruk kutlandı İNSANCA BİR YAŞAM İSTİYORUZ...

Irak'ta işgalin sürdüğü, masum insanların 'terörist' diye öldürüldüğü, hak arayan öğretmenlerin 'sıkıyönetim' uygulamaları ile şiddete maruz kaldığı, yoksulluğun ve açlığın gün geçtikçe yaygınlaştığı bir dönemde yaşıyoruz. İnsan hakları, demokrasi, özgürlük sözleri 'savaşın, işgalin, şiddetin' mesrulaştırılması için kullanılıyor. Kapitalizmin saldırısı insana ait ne varsa yerle bir ediyor.

İnsanlık bugün ABD saldırganlığı ile sınıyor. Irak'ta binlerce insanın ölümüne neden olan işgal devam ediyor. Ebu Garip cezaevinde yaşanan işkenceler tüm dünyanın utancı olurken, CIA'nın birçok ülkede gizli cezaevleri olduğu ortaya çıkıyor. ABD, gizli cezaevleri aracılığı ile dünyayı Ebu Garip cezaevine çeviriyor. 11 Eylül sonrasında, tüm dünyada güvenlik adına özgürlükler sınırlanıyor. Masum insanlar, 'süppelili davrandığı' gerekçesiyle sokak ortasında öldürülüyor. Tüm yapılar, 'terör' sözüyle geçiştirilmeye, meşrulaştırılmaya çalışıyor.

Neo-liberal ekonomi politikaları, yoksulluğu, açlığı ve sefaleti küreselleştiriyor. Eşitsizlik ve adaletsizlik gün geçtikçe uçuruma dönüşüyor. Dünyanın birçok bölgesinde açlık, salgın hastalıklar hüküm sürüyor. Zengin ülkeler, zengin şehirler, zengin mahalleler oluşurken, bunların dışında kalan ülkeler, şehirler, mahalleler toplumsal yaşamın dışına itiliyor. Yoksullar, sınırlarla, duvarlarla bölgelerine hapsediliyor. Duvarların yıkılması ile sonsuzluğunu ve zaferinin ilan eden kapitalizm, toplumsal yaşamın tüm gözeneklerine duvarlar kuruyor.

Dünya kapitalizmin daha çok kar hirsına kurban ediliyor. Ekolojik dengeler bozuluyor, küresel ısınma yaşamı tehdit ediyor. Atmosferde gönderilen karbondioksit salınımının 2012 yılına kadar, 1990 yılı düzeyinin yüzde 5'i veya biraz daha fazla indirime gitme yükümlülüğün öngören Kyoto Protokolü ABD tarafından uygulamaya konulmuyor. İnsanlığın çıkarı ve dünyanın geleceği, petrol devlerinin çıkarlarına kurban ediliyor.

Türkiye'de insan hakları, demokra-

si, özgürlükler yasalara değil keyfiyete bağlı olmaya devam ediyor. AB ile uyum çerçevesinde yapılan yasal düzenlemelerin, insan hakları vurgusunun sahiciliğinin olmadığı, yaşanan hak ihlalleri ile görünüyor. Kürt sorununun demokratik çözümüne yönelik adımlar, şiddet ile bastırılmaya çalışılıyor. Çok kültürlü, çok kimlikli toplum yapısına ilişkin her türlü talep gerilim konusu olmaya devam ediyor. Yasal düzenlemelerin hayata geçirilmesi, fiili baskı ve yasaklarla engelleniyor.

Uzun zamandır devam eden F tipi cezaevini sorunun çözümüne yönelik hiçbir olumlu adım atılmıyor. Tecrit koşullarında, insanların zihinlerine ve duygularına işlemeye çalışan baskı politikaları tüm pervasızlıkla uygulanıyor.

Neo-liberal ekonomi politikaları yoksulluğu ve açlığı yaygınlaştırıyor. Çalışma koşulları her geçen gün daha da ağırlaştırılıyor. Sözleşmeli personellik, parça başı çalışma usulleriyle çalışma yaşamı güvencesizleştiriliyor. İşsizlik, tüm toplumu saran bir dert haline dönüşüyor. Kadınlar, yaşadıkları yoksulluğun yanında, kadın kimliği nedeniyle iki kez eziliyorlar. Kadın kimliğini özgürleşmesi, toplumun demokratikleşmesine yönelik adımların atılmadığı yerde mümkün olmuyor. Kadın, 'namus' kavramı ile baskı altına alınmaya, 'namus cinayetleri' işlenmeye devam ediyor.

Bir yandan demokrasi tartışmaları yürütülürken diğer yandan, Orhan Pamuk, Hrant Dink düşünce suç-

luları olarak yargılanıyor. Örgütlenme ve ifade özgürlüğü kısıtlanmaya devam ediyor.

Türkiye demokratikleşiyor diyenler, hak talebinde bulunanlara, kendilerini ifade etmeye çalışanlara, sokakları zaptı rapt altına alarak baskı ve şiddet uyguluyor. Eğitim Sen, yönetici ve üyelerinin uğradığı soruşturma, sürgün, sokakta maruz kaldığı baskı ve şiddetle susturulmaya çalışıyor. AKP hükümetin tüm demokratikleşme, insan hakları söylemlerini bu yıl Eğitim Sen'in eylem ve etkinlikleri sınaması. Görüldü ki, söylenenlerin, yapılan yasal düzenlemelerin gerçekte hiçbir karşılığı yok. Eğitim ve bilim emekçilerinin insani taleplerlerini Milli Eğitim Bakanı'na iletmek üzere başlattığı 'Büyük Eğitimci Yürüyüşü', panzerlerle, joplarla engellenmeye çalışıldı. Türkiye sokakları bir kez daha demokrasi ve insan hakları sınavına dönüştü.

Dünya savaş, yoksulluk, şiddet ve baskı ile sınırlanırken barıştan, demokrasiden, eşitlikten, adaletten, kardeşlikten ve özgürlükten yana olanlar, daha adil ve insancıl bir dünya yaratma mücadelesinin sürdürüyor. Irak'ta işgale karşı dünyanın sokakları barış şenliğine çevriliyor, yoksulluğa ve eşitsizliğe karşı adalet talebi yükseltiliyor, insanca yaşam, demokratik Türkiye için emekçiler yürüyüşlerini sürdürüyor.

Türkiye'nin insan hakları ve demokrasi karnesi 24-26 Aralık'ta 'Büyük Eğitimciler Yürüyüşü'ne karşı uygulanan baskı ve şiddetle bir kez daha görülmüştür. Günümüzün demokrasi ve insan hakları görüntüsü, emekçilerin önüne kurulan barikatlar, Irak'ta süren işgal ve CIA'nın gizli hapishaneleridir. Eğitim ve bilim emekçileri olarak, insanın bütün değerlerin ön sözü sayıldığı, insanın ve insana dair hiçbir şey bana yabancı değil felsefesinin hayata geçirildiği, insanlığa uygulanan her türlü baskı ve ayrımcılığın ortadan kalktığı insanca bir yaşam talep ediyoruz. Bu demokrasi ve insan hakları sınavını kazancak olan, bu ülkenin emekçileri, ezilenleri ve demokrasi güçleri olacaktır.

Soruşturma ve Sürgünler Mücadelemizden Duyulan Korkunun İfadesidir!

Bugün 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilmişinin 57. yılı kutlanıyor. İnsan hakları konusunda uluslararası hukukta en önemli belge olarak nitelendirilen bu bildirgenin kabul edilmişinin 57. yılında, sendikamız üyelerinin yaşadığı hak ihlalleri gündeme getirmek; Eğitim Sen'e ve Eğitim Sen üyelerine yönelik olarak gerçekleştirilen saldırılar, sürgün, soruşturma ve cezalara karşı sesimizi yükseltmek için buradayız.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabul edilmişinin 57. yıldönümünde, insan hak ve özgürlükleri açısından bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de ciddi bir geriye gidış yaşanmaktadır. Bugün Türkiye'de, insan hakları alanında, özellikle düşünceyi ifade ve örgütlenme özgürlüğü önünde hala cid-

di yasal ve fiili engeller vardır. Bu engeller, özellikle sendikal haklar ve demokrasi mücadelesi yürütenlerin önünde bir duvar gibi yükselmektedir.

Sadece son bir ay içinde Eğitim Sen'in ve Eğitim Sen üyelerinin, tüm kamuoyu önünde yaşadıkları, Türkiye'nin insan hakları ve özgürlükler açısından nerede olduğunu göstermiştir.

24 Kasım'da İstanbul'dan Ankara'ya başlattığımız "Eğitimcilerin Büyük Yürüyüşü" boyunca karşılaştığımız güçlükler, Ankara girişinde polis ve jandarma panzerleri ve gaz bombaları ile karşılaşmamız, Türkiye'de demokratik hakların ne kadar kullanılabilirliğini göstermiştir. AKP Hükümeti'nin emekçilere ve emek örgütlerine yönelik tutumu, meydanlarda demokrasi dersi verenlerin demokrasiden ve insan haklarından ne anladığını herkese göstermiştir.

Eğitimcilerin Büyük Yürüyüşünde yaşanan saldırılar yeterli görülmemiş olacak ki, son günlerde, tüm Türkiye çapında Eğitim Sen üyelerine yönelik baskı, soruşturma, sürgün ve cezalarda artış görülmüştür. Tunceli Valisi'nin isteğiyle 6 Eğitim Sen üyesi Türkiye'nin çeşitli illerine sürgün edilmiştir. Mersin'de yaşananlar ise Türkiye'nin 21. yüzyılın çok daha gerisinde olduğunu göstermiştir. Mersin'de Yalınayak İlköğretim Okulunda görev yapan 5 Eğitim Sen üyesinin, derste "evrim teorisini okuttukları", "öğrencilerin dini inançlarını sarsıcı açıklama ve telkinlerde buldukları" gibi gerekçelerle sürgün edilmesi, Türkiye'nin nasıl bir zihniyete mahkum edilmek istendiğini göstermektedir.

Yıllardır Eğitim Sen üyelerine yönelik idari ve siyasi baskıların olduğu bilinmektedir. Eğitim Sen

üyeri daha önce de benzer gerekçelerle soruşturmaya uğramış, sürgün cezaları almıştır. Eğitim emekçileri mücadelesini engellemeye yönelik bu tür girişimler bizim için ne ilk ne de sondur. Bu nedenle, önce Tunceli'de, ardından Mersin'de parlak veren soruşturma, sürgün ve cezaların önümüzdeki günlerde diğer illere de sıçraması bizim için şaşırtıcı olmayacaktır. Yaşanan sürgünler ve cezalar, Eğitim Sen'in mücadelesinde doğru yolda olduğunu, siyasi iktidarın ise yürüttüğümüz mücadeleden ne kadar rahatsız olduğunu göstermektedir.

Türkiye'nin dört bir yanında fedakarca hizmet veren her eğitim emekçisi, her Eğitim Sen üyesi; laik, bilimsel, demokratik eğitim mücadelesini tüm engelleme ve baskılara rağmen sürdürmeye devam edecektir.

Eğitim Sen, İlçe Temsilcilik Yöneticileri Eğitimi Başladı

Eğitim Sen Genel Merkezi'nin, Genel Eğitim Sekreterliği Koordinatörlüğünde kadro eğitimi olarak planladığı "İlçe Temsilcilik Yöneticileri Eğitimi", 10-11 Aralık 2005 tarihlerinde Eğitim Sen'in merkez eğitimcileri ve MYK üyelerinin katılımı ile başladı. Ev sahibi şubeler olan Konya, Mersin, Balıkesir ve Bartın'da yapılan eğitim çalışmasına, Isparta, Karaman, Niğde, Karabük, Zonguldak ve Kastamonu Şubelerimizin ilçe temsilcilik yöneticileri katıldılar.

Kadro Eğitimi olarak başlatılan İlçe Temsilcilik Yöneticileri Eğitimi Programının Amaçları:

- ❖ İlçe temsilcilik yöneticilerinin eğitimi, gerek konuların içeriği ve gerekse ulaşılmak istenen hedefler açısından sendikal eğitim çalışmalarımız içinde "kadro eğitimi" olarak planlanmıştır.
- ❖ İlçe temsilcilik yöneticilerinin sendikal örgütlenme ve mücadeleye katılımlarını en üst seviyeye çıkarmak,
- ❖ Eğitim Sen ilçe temsilcilik yöneticilerinin, örgütün ilke ve

amaçları doğrultusunda, sendika üyelerinin tutum ve davranışlarını biçimlendirme sürecinde, en etkin şekilde görev almalarını sağlamak,

- ❖ Eğitim Sen'in örgütsel işleyişinin ve örgütlenmede yaşanan sorunların tüm boyutlarıyla tartışılmasını sağlamak,
- ❖ Sendika-siyaset ve demokrasi ilişkisini, dünyada ve Türkiye'deki örnekler çerçevesinde doğru bir zemine oturtmak.

Bu amaçlar çerçevesinde, İlçe Temsilcilik Yöneticileri Eğitimi, 4 temel konu başlığı altında yapıldı.

Yüz yılı aşkın bir mücadele tarihine sahip olan eğitim emekçilerinin örgütlenme ve mücadele tarihinin Osmanlıdan günümüze kadarki süreci **Eğitim Emekçileri Mücadele Tarihi** başlığı altında; Sendikal faaliyetler açısından son derece önemli olan, insan ilişkilerinin en etkili şekilde nasıl geliştirilebileceği, sendika yönetici ve üyelerinin işyerlerinde, okulda ve günlük hayatta çevresiyle ilişkilerini geliştirmesine yardımcı olacak iletişim kuralları **Etkili İletişim**

konu başlığı altında; Dünyada ve Türkiye'de sendikaların doğuşu ve gelişim süreci, sendika ve siyasetin tanımı, siyasi tarih, dünya ve Türkiye örneklerinde sendikal mücadele ile siyaset ve demokrasi ilişkisi **Sendika-Siyaset-Demokrasi İlişkisi** konu başlığı altında; Eğitim Sen'in örgütsel işleyişi, sendikal örgütlenmede karşılaşılan sorunlar, Eğitim Sen'in örgütlenme stratejisi ve sendikal örgütlenmeye yönelik politikalarımız **Eğitim Sen'in İşleyişi ve Örgütlenme Sorunları** konu başlığı altında Merkez Eğitimcilerimiz, Eğitim Uzmanımız ve Merkez Yönetim Kurulu üyelerimizin sunum ve katkılarıyla ele alındı.

Eğitim Sen İlçe Temsilcilik Yöneticileri Eğitimi Projesi ile, Aralık 2005-Nisan 2006 dönemini kapsayan zaman diliminde Eğitim Sen'in Türkiye çapında bulunan tüm temsilcilik yöneticilerinin eğitimden geçirilmesi ve kadro eğitimlerinin ilk ayağının Mayıs 2006 başında tamamlanması hedeflendi.

Sürgünler üzerine...

Geçtiğimiz yüzyılların politikası haline gelen 'kendisi olmayan, kendisi gibi düşünmeyenlere karşı yürütülen bu kölevari sürgün politikası, maalesef 21. yüzyılın Türkiye'sinde geçmiş aratmayacak bir biçimde sürdürülmek isteniyor.

Siyasi iktidarın sendikamıza karşı yürüttüğü tahammülsüz tutumu bir davranış biçimi olarak baskılarla, saldırıyla, sürgünlerle yaşam bulduruluyor. Siyasi iktidarın bu tutumu, zaman zaman kendi anti demokratik yasalarla hüküm sürürken, zaman zamanda fiiliyata dönüşüyor. Eğitim emekçileri ve onların örgütlü gücü Eğitim Sen; kurulduğu günden günümüze her zaman baskılara ve zorbalığa karşı mücadelelerini sürdürmüş, bundan sonrada kararlı bir biçimde mücadele edeceğinden hiç kimsenin şüphesi olmasın; MYK'mız, zaman zaman Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileriyle görüşmüş ve baskı, soruşturma, sürgünlerden vazgeçilmesi konusunda yetkilileri uyarıyordu. Ama görülüyor ki tüm diplomatik ilişki ve talepler göz ardı ediliyor, adeta sürgün iktidarın ve hükümetin devlet politikası haline getirilmek isteniyor. Bu durumun çözümsüz kalmasına seyirci kalmayacağız.